



FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 8 Ročník XX

16. dubna 2023

*„(Tomáš) jim však odpověděl:
Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebech
a nevložím svůj prst na místo hřebů
a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“*

Jan 20, 19n

„Boj s lidskou hloupostí se nedá vyhrát.“

Jiří Grygar

Milí farníci, aleluja!

Prázdný hrob! Ježíš vstal, jak řekl! Dosvědčili to učedníci! Vlastně ne všichni, někteří měli pochybnosti... Něco jim ochromovalo oči, uši i mysl...

Zakladatel a výkonný předseda Světového ekonomického fóra (WEF) v Davosu Klaus Schwab se spoluautorem knihy „Velký reset“ Thierry Malleretem, přišli několik měsíců po vypuknutí kovidové krize s myšlenkou radikální přeměny světového řádu. Na otázku, kdy se vrátíme k normálu, mají autoři jednoduchou odpověď: „Nikdy. Svět se v reakci na kovidovou krizi nevyhnutelně a nenávratně změní a nebude již nikdy stejný jako dřív.“ Kniha se dá přirovnat snad jen k titulu A. Hitlera Mein Kampf. Pozoruhodné je, že se ve svých projevech o novém světovém řádu zmiňují všichni vysoce postavení politici a světové osobnosti, a to i mnohem dříve, než ona kniha vyšla. Projekt nového řádu tedy není novinkou, spíše plíživě zmrtvýchvstalou neomarxistickou ideologií. Mezitím u nás v českém d'olíčku schizofrenicky věříme zcenzurovanému mainstreamu jako absolutní pravdě a zároveň (s apoštolem Tomášem) čekáme co nejdéle na možnost si osahat bolestnou realitu. Potřebuje lidstvo jakýsi nový světový řád? Nepotřebuje více to, co hlásal sám již Kristus - totiž návrat k Bohu (obrácení) a změnu smýšlení (pokání)? Křesťane, začni svůj Velký reset, probud' se a vstaň z hloupého hrobu omylů a pochybností! Blahoslavený, kdo neviděl a přesto uvěřil. Bůh ti žehnej †!

Pater Petr

Jak zemřel Jidáš Iškariotský?

Námitka: Matouš a Lukáš si navzájem odporují. Matouš píše, že se Jidáš oběsil (Mt 27,5), ale Lukáš uvádí, že „se střemhlav zřítíl, jeho tělo se roztrhlo a všechny vnitřnosti vyhřezly“ (Sk 1,18).

Obhajoba: Obě zprávy zachycují různé aspekty události, ale neodporují si. Obě se shodují, že Jidáš zemřel krátce po ukřižování. Matouš tvrdí, že se Jidáš oběsil poté, co vrátil velebnějším třicet stříbrných, zatímco u Lukáše hovoří Petr o této události tak, že se odehrála v době mezi Nanebevstoupením a Letnicemi (mezi čtyřiceti a padesáti dny po Ukřižování). Skutečnost, že se shodují v načasování, ale smrt popisují odlišně, ukazuje na nezávisle kolující tradice, které potvrzovaly Jidášovu smrt velmi krátce po ukřižování. To naznačuje, že Jidáš skutečně zemřel v tomto časném období. Jidáš pravděpodobně začal Ježíše doprovázet, když mu bylo dvacet let (sám Ježíš začal svou službu asi ve třiceti letech; L 3,23). To naznačuje, že Jidáš zemřel náhlou a zvláštní smrtí (tj. ne běžnou smrtí v důsledku stáří). Dosvědčuje to Matoušova zpráva o Jidášově sebevraždě oběšením, takže nám zbývá vysvětlit Lukášovu zmínku o jeho pádu a vyhřeznutí vnitřností. Nejstarší vysvětlení nacházíme u historika Papiase z 2. století, který psal kolem roku LP 120. Jeho dílo se ztratilo, ale dochovaly se jeho zmínky u jiných autorů. Podle Apollinaria z Laodiceje, pisatele ze 4. století, Jidáš přežil oběšení, neboť byl odříznut dříve, než se udusil, ale cituje též Papiase, který říká, že Jidáš utrpěl silný otok (edém) hlavy a těla, což nakonec způsobilo, že mu vyhřezly vnitřnosti (viz Monte Shanks, Papias and The New Testament, kapitola 4, fragment 6). Dnes víme, že v důsledku škrcení může dojít k otoku krku a těla, takže Papiasovo líčení se může zakládat na skutečnosti. Jiní se domnívali, že Jidáš zůstal viset na větvi stromu, dokud se jeho tělo nezačalo rozkládat a otékat v důsledku plynů, které rozklad produkuje. Poté se provaz přetrhl nebo sklouzl, což způsobilo, že se jeho tělo silou nárazu roztrhlo. Někteří si všimli, že na místě, kde Jidáš podle tradice zemřel, se nacházejí stromy podél vysokého hřebene, kde často vane silný vítr. Ten mohl způsobit sklouznutí provazu a pád z vysokého hřebene mohl vést k silnému nárazu a způsobit roztržení těla. Kdo koupil Krvavé pole? Námitka: Matouš a Lukáš si navzájem odporují. Matouš říká, že Krvavé pole koupili židovští kněží (Mt 27,7–8), zatímco Lukáš uvádí, že si ho koupil Jidáš Iškariotský (Sk 1,18–19). Obhajoba: Matouš a Lukáš se v zásadě shodují a existuje více způsobů, jak lze rozdílné zmínky o koupi vysvětlit. Oba autoři se shodují v tom, že zrada Jidáše Iškariotského vedla k tomu, že se poli v oblasti Jeruzaléma začalo říkat Krvavé pole. Oba také uvádějí, že toto pole bylo zapláceno penězi, které Jidášovi dali velebněží za zradu Ježíše. Oba se tedy v základních faktech shodují. Jak si tedy vysvětlit rozdílný způsob, jakým oba Jak máme rozumět rozdílu v Matoušově a Lukášově (ve Skutcích apoštolských) líčení Jidášova příběhu? 6 Ze života církve RCM 7/2023 autoři popisují koupi pole? Jedním z návrhů je, že zmínka ve Skutcích apoštolských („Z odměny za svůj zlý čin si koupil pole“) má být spíše iro-

nická než doslovná. Vyskytuje se v Petrově řeči a lze se domnívat, že Petr chtěl pouze říci, že Jidáš dostal po zásluze. Penězi, které původně zamýšlel utratit pro svou potřebu, nakonec zaplatil za hřbitov. Je to možné, ale jak pozorujeme na jiném místě (viz Den 124), bibliční autoři někdy vynechávají osoby, které cosi vykonají, aby vyzdvihli význam hlavních postav, kvůli nimž byl daný čin vykonáván. Tak čteme, že Mojžíš postavil stan setkávání (2 Pa 1,3) a Šalomoun postavil chrám (1 Kr 6,1–38), ačkoli ve skutečnosti obojí postavili dělníci, kteří jednali z pověření vůdců (Ex 38,22–23; 1 Kr 7,13–45). Někdy jsou vykonavatelé zmíněni a někdy ne. Je tedy možné, že se Matouš rozhodl zmínit roli kněží: Byli to vykonavatelé, kteří pole skutečně koupili. Naproti tomu Lukáš chce vyzdvihnout význam skutečnosti, že šlo o Jidášovy peníze, aniž by se zabýval způsobem, jakým transakce proběhla. Vynechal tedy zmínku o kněžích a psal pouze o Jidášovi. Nebo tuto volbu mohl učinit někdo, kdo byl v řetězci tradice dříve než Lukáš, který prostě podal zprávu tak, jak ji převzal. Ať tak či onak, bylo by to v souladu se známou praxí vynechávání vykonavatelů, aby vynikl význam objednavatelů. Jak získalo Krvavé pole své jméno? Námítka: Matouš a Lukáš si navzájem odporují. Matouš píše, že Krvavé pole dostalo své jméno proto, že bylo koupeno za krvavé peníze (Mt 27,6–7), ale Lukáš říká, že se tak jmenuje proto, že lidé věděli, že tam Jidáš zemřel strašlivou smrtí (Sk 1,18–19). Obhajoba: Jména mohou mít více než jeden význam a obě vysvětlení jsou slučitelná. Skutečnost, že Matouš a Lukáš zaznamenávají různá vyjádření tradice týkající se Jidášova osudu, naznačuje, že v oběhu byla obě. Někteří lidé – vědomi si Matoušovy tradice – věděli, že pole koupili kněží a nazývali je „Krvavé pole“, protože bylo koupeno za krvavé peníze. Jiní – vědomi si Lukášovy tradice – věděli o Jidášově strašném osudu a z tohoto důvodu mu říkali „Krvavé pole“. Někteří lidé v Jeruzalémě možná znali obě verze – podobně jako moderní čtenáři – a nazývali ho „Krvavým polem“ z obou důvodů. Paralely k tomu najdeme i na jiných místech Bible. Bibliční autoři a jejich posluchači často vnímali jedno jméno tak, že mělo více významů. Například jméno města Beer–šeba může znamenat „Studně sedmi“ nebo „Studně přísahy“ a autor knihy Genesis zachovává ohledně jeho významu více tradic. Uvádí, že na tomto místě Abraham vykopal studnu, dal Abímelekovi sedm ovcí a spolu s Abímelelem přísahali (Gn 21,30–32). Poznává také, že Izák zde později vykopal studnu a s Abímelelem se zavázali přísahou (Gn 26,31–33). Starověcí čtenáři knihy Genesis tedy znali obě tradice a považovali je za vzájemně se doplňující vysvětlení jména Beeršeba: Bylo tak nazýváno z obou důvodů. Podobně se Krvavé pole nazývalo jednak proto, že bylo koupeno za krvavé peníze, jednak kvůli Jidášově smrti. (Všimněte si, že Lukáš říká, že Jidáš koupil pole, zemřel hroznou smrtí, a lidé proto místo nazývali „Krvavé pole“, ale netvrdí, že tam Jidáš zemřel. Mohl tam zemřít, ale také nemusel.) Jedno z vysvětlení vzniklo jako první, ale obě byla v prvním století v oběhu a obě přispěla k tomu, proč lidé nazývali pole tak, jak ho nazývali.

Jimmy Akin (jimmyakin.com), přeložil Pavel Štíčka

Mistr Ježíš

Jak vyjádřit vztah k Ježíši Kristu? Vnímám jeho přítomnost v chrámech. Svatostánek, v němž je uložena Eucharistie, má zvláštní přitažlivost. Tento stav vnímání Boha mezi námi člověk získá jen hledáním a cvičením se v pozornosti vůči Němu. Ano, pozornost k Tomu, který nás vnímá intenzivní božskou láskou, ne slídovou, nebo vyčkávající, láskou nesmírně empatickou, jako když potkáte člověka, který vás miluje, vidí na vás to dobré, jedinečné a krásné, co ostatní kolemjdoucí vůbec nevidí. Umí milovat navzdory vševědoucnosti. Nebo snad právě proto? Málokdo umí vnímat lidi Ježíšovým způsobem, v tom je On pravým Mistrem, jak vidíme v evangeliu. „*Pohleděl*“ a už věděl, vlastně ani nemusel pohledět fyzickými očima, věděl to od věčnosti, to



kvůli nám vzal Bůh na sebe podobu člověka, abychom se mohli vidět. Ale vlastně vidět – Koho?

V Ježíši Kristu je dotvořen člověk k dokonalosti, byla dokončena evoluce, stvoření člověka v jeho nejbližší podobě samotnému Stvořiteli – syn člověka, dokonalý v lásce, dokonalý ve shodě s vůlí nebeského Otce... Adam nebyl dokonalý, třebaže vše, co Bůh udělal, „*bylo dobré*...“ Ježíš má Mariiny geny, tělo z Panny, ale totožný s Otcem v Duchu a v Pravdě. Bůh člověk. Člověk Bůh. Cesta, po které mám jít. Pravda, kterou musím denně hledat, ta mě osvobodí. Život, který smrti nekončí. On je ten, který je tu pro nás, jak řekl Mojžíšovi. My máme dojít k poznání, že jsme tu pro Něj.

P. M.

Oznámení

30. 4. – Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu



Nasloucháte druhým, abyste
REAGOVALI, nebo POROZUMĚLI?

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 17. do 30. dubna 2023

Den		Starý Rožmitál				
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého	Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
Pondělí	17. 4.		---			
Úterý	18. 4.		---			
Středa	19. 4.		18,00 Za Jiřího Bajera a Klementinu Gabrielovou <i>Po mši sv. adorace</i>			
Čtvrtek	20. 4.				17,00 mše sv.	
Pátek	21. 4.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	22. 4.					
Neděle	23. 4.	3. neděle velikonoční 8,30 Za rod Částků a duše v očistci		10,10 b. sl.		11,15 mše sv. <i>Újezdec</i>
Pondělí	24. 4.		---			
Úterý	25. 4.		---			18,00 Farní spol. <i>Panský dům</i>
Středa	26. 4.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	27. 4.				17,00 mše sv.	
Pátek	28. 4.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	29. 4.					19,00 spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	30. 4.	4. neděle velikonoční 8,30 Za Josefa Drechslera		10,10 mše sv.	11,15 b. slova	